

Verwarring

Verwarring

Melody Pas

Schrijver: Melody Pas
Coverontwerp: Melody Pas
ISBN: 9789402167528
© Melody Pas

Mijn Lieve Leon, voor al je vertrouwen
in mijn dromen.

Proloog

Ellen

(Een lange tijd geleden)

Trillend sta ik voor mijn kamerdeur met mijn haren in een handdoek gewikkeld en een tandenborstel in mijn mond gestoken.

In mijn linkerhand heb ik een toilettas met schattige kattenstickers er op en in mijn andere hand heb ik de sleutels van mijn kamerdeur vast.

Toen ik mijn deur van het slot af wilde halen was hij tot mijn verbazing niet ontgrendeld.

Ik controleer altijd de deur voordat ik de kamer verlaat.

Nog nooit is het mij overkomen dat de deur niet op slot zat. De angst en spanning nemen ernstig toe. Er is niemand anders op de gang die mij zou kunnen helpen. Met een bevende hand houd ik de deurklink vast. *Zou er iemand binnen zitten? Zit ik in een horrorfilm, word ik zo vermoord?*

Ik sta op het punt om bij de burens aan te kloppen voor hulp. Ik weet nu al dat er niemand open zal doen. Waarschijnlijk is iedereen op één of andere studentenfeest. Wie zou er eigenlijk behalve ikzelf op de campus blijven om te leren, op een zaterdagavond? *Oh, wat moet ik toch doen?*

Als ik nu opzoek ga naar een leraar en iemand zal er achter komen dat ik zo bang ben, dan krijg ik dat de rest van mijn studie te horen. Dan zou ik de bangerik zijn die naar de leraren toe gaat uit angst. Dan zal iedereen mij uitlachen en me bspotten. Ik zie het helemaal voor me. Iemand om hulp vragen is dus geen optie.

Ik kan ook niemand bellen want mijn mobiel ligt nog op mijn kamer.

Wie zou ik eigenlijk nu kunnen bellen?

Iedereen waarmee ik om ga is of op een feest, of ligt nu lekker warm in bed. Als ik alleen al denk aan de aantal contacten die er in mijn telefoonlijst staan voel ik me net een loser. Al helemaal met de gedachte dat ik niemand zou kunnen bellen als ik in een noodsituatie zou zitten. Ik heb een mobiel maar ik heb er nu even niks aan.

Ach, ik zie eruit als een idioot, zo voor de deur staand met mijn hand op de deurklink. Als ik nu niet die deur open doe dan blijf ik de hele avond zo staan.

Mijn gedachten slaan op hol. Wat tref ik achter deze deur aan?

Ik voel mijn hart door mijn borstkas heen bonzen en het zweet op mijn voorhoofd druipt van mijn gezicht af. Ik heb waarschijnlijk een sleutel afdruk in mijn hand omdat ik hem zo stevig vast heb gepakt. De angst heeft meester van mij gemaakt.

Er zit niks anders op, ik moet de deur open doen. Het is nu of nooit. Terwijl ik in mijn hoofd van drie tot één aftel smijt ik de deur open. De deur maakt een krakend geluid en knalt met een vaart tegen mijn hand aan. Ik zak door mijn knieën en val op de grond.

Hoe heeft dit ooit kunnen gebeuren, wie zou mij dit ooit hebben kunnen aandoen? Ik kijk om mij heen en weet niet wat ik zie. Ik voel mijn hoofd op hol slaan. Tranen rollen van mijn gezicht. Door mijn tranen heen zie ik al mijn spullen op de grond liggen. De meeste spullen zijn kapot gemaakt. Er liggen gescheurde pagina's van mijn boeken en gescheurde stukken van mijn landschapsposter op een hoop naast mijn bed.

De planken zijn uit mijn kast gehaald, de inhoud van mijn kussen ligt door de kamer, een poot van mijn

teddybeer ligt voor mijn neus terwijl zijn gezicht naar me staart en mijn laptopscherm heeft meer sterren dan een restaurant. Ik sla de deur dicht en op mijn knieën bekijk ik de schade.

Op een hoopje kleren en schriften na, is alles verscheurd of kapot. De dader heeft alleen mijn telefoon met rust gelaten. Uit mijn portemonnee is gelukkig geen geld gestolen maar de foto met Karin, Remi en mijn ouders is verscheurd in tweeën. Ik ga op zoek naar vuilniszakken en gooi alles weg wat kapot is. Ik kan niet geloven dat mij dit is overkomen.

Met een brok in mijn keel ruim ik mijn kamer op. Opeens verdwijnt het veilige gevoel op de campus. *Niemand mag dit weten. Niemand mag mij zielig vinden. Dit was mijn eigen schuld. Ik liet dit gebeuren.* Als ik van me had afgebeten en niet deed alsof ik een slachtoffer was, was dit nooit gebeurd. Dus ik ruim alles op en bestel wel nieuwe studieboeken.

Als alles is opgeruimd bal ik mijn vuisten. Maar dit zal mij nooit meer gebeuren. Als zij de beul willen uithangen prima! Maar dan ben ik de rechter. Ik laat dit niet voorbijgaan alsof er niks is gebeurd. Er komt een woede in mij op waarvan ik niet wist dat ik die in mij had. Kijkend in de spiegel zie ik een andere vrouw. Ze zullen spijt krijgen voor wat ze hebben gedaan. Maar ik niet, Ik zal genadeloos en harteloos reageren op hun boodschap die ze mij hebben gegeven. Als ze een vies spel willen spelen, is dat goed.

Ik zal voortaan sterker zijn en niet als een loser worden aan gezien. Ik wil veranderen en de vrouw worden waar niemand mee durft te sollen. Ik ben iemand zijn die van haar af durft te bijten en vijanden kan verslaan.

Ik heb de woorden de gehele avond herhaald.

Ik herhaalde de woorden mijn gehele studietijd als een motivatie.

Ik herhaal de woorden elke dag in de spiegel wanneer ik op sta en voordat ik weer naar bed ga.

Ik herhaal de woorden totdat ze mij de vrouw maken die ik nodig heb.

Het verhaal

1

Ellen Dijker

Aan: e.dijker@advocatenbureauhetrecht.nl

Van: newyorklawyers@info.com

Onderwerp: Uitnodiging: Loi et avocats réunion

Datum: 14-11-2017   **Tijd:**15:32

Geachte mevrouw Dijker,

Het is ons een waar genoegen u dit jaar uit te nodigen voor het jaarlijkse: 'Loi et avocats réunion .'

Vanwege uw presentaties, vakmanschap en vaardigheden bent u uitgekozen om te dineren met uw mede collega's van over de hele wereld. Deze collega's hebben net zoals u de passie en het talent voor het werk als advocaat. De diner zal plaats vinden op zondag 24 december 2017.

Wil u deze avond bijwonen, dan wordt u verzocht zich aan te melden door een bevestigingsmail te sturen naar: newyorklawyers@info.nl. Wij zullen u dan de benodigde informatie toesturen voor deze avond.

Met vriendelijke groet,

B. Boss
Directeur

‘Christina, heb jij het document gemaïld naar Meneer Hendriksen? Vergeet ook niet te melden dat ik aanstaande dinsdag een gesprek met hem wil.’ roep ik door de telefoon.

Waarom moest Tina ontslag nemen? Het is nu twee weken geleden dat ze bij mij is weggegaan om te werken bij een ander bedrijf als directie secretaresse. Zij deed alles voor mij. Ze had haar werk goed op orde. Ze wist meteen wat ze wel en wat ze niet moest doen.

Nu heb ik te maken met een secretaresse die niet eens de “aan” knop weet te vinden van haar computerbeeldscherm. Elke keer als er iets gedaan moet worden, moet ik het haar meedelen.

Ik moest haar vorige week helpen herinneren dat ik een lunch afspraak had met meneer Moera en dat mijn punten voor de afspraak moeten worden uitgeprint. Meneer Moera en ik hadden de afspraak ingepland om te praten over een miljoenendeal. Ik had dit nooit kunnen laten lopen. Aangezien hij de rechterhand van Meneer Hendriksen is, kan ik het me zelfs niet permitteren om te laat te komen.

Vorige week vrijdag kwam ik zes minuten te laat voor een vergadering. Zij is mijn secretaresse maar ik snap werkelijk niet waarom Meneer Hendriksen haar heeft aangenomen. Misschien vanwege haar mooie lange benen of haar stralende huid. Ze draagt altijd haar lange blonde haren in een perfecte staart. Haar mantelpakjes kleuren altijd mooi bij haar groene ogen en de meeste mensen die hier werken lijken haar aardig te vinden. Ze komen soms bij haar bureau staan om met haar te kletsen.

Eigenlijk zijn het alleen maar mannen die bij haar komen staan praten. Waarschijnlijk proberen ze indruk op haar te maken om een nacht met haar door te brengen.

Ik kan mij goed herinneren hoe haar eerste werkdag begon. Ik zat midden in een gesprek met een cliënt. Die meneer heeft veel betaald om met mij te spreken. Hij heeft niet betaald om gestoord te worden door mijn nieuwe secretaresse. We waren midden in het gesprek toen Christina zonder te kloppen binnen kwam.

‘Goede morgen mevrouw van Dijker, mijn naam is Christina van...’ Voordat ze haar achternaam kon vertellen begon ik door haar heen te praten.

‘Ik weet wie jij bent en jij weet duidelijk wie ik ben. Zou jij nu de deur achter je willen dicht doen. Op je post gaan zitten en pas weer binnen komen als ik je roep.’

Wuivend wees ik naar de deur en ze liep weg. Ik schaamde mij dood. Ik kan niet wachten op haar beoordelingsgesprek volgende week.

De laatste keer dat ik mij zo voelde was twee jaar geleden met kerstmis. We zaten met de hele familie bij elkaar. Uitgerekend mijn zusje moest tijdens het eten vragen naar mijn seksleven en zei dat ik moest opbiechten dat ik lesbisch ben. Iedereen was gestopt met eten en keken mij aandachtig aan. Zelfs oom Kees stopte met eten, wat erg vreemd was want oom Kees stopt nooit met eten. Alleen maar omdat ik nooit een vriendje mee naar huis heb genomen en het heb verzweeg als ik verliefd was, denkt de hele familie dat ik op vrouwen val. Wat duidelijk niet zo is.

Ik kon er niks aan doen dat ik mijn verliefde gevoelens niet kon tonen waar mijn ouders bij zijn. Mijn vader was toen der tijd al een brompot tegen mij en durfde nooit mijn vriendjes mee naar huis te brengen. De angst dat mijn vader hun zou weggagen was te groot.

Hij is ook de reden waarom ik nooit open ben of open kan zijn. Alles wat ik deed werd afgekeurd. Zelfs mijn broer Remi waar ik het meest open naar ben weet niks

over mijn leven buiten mijn werk. Ik ben nooit zo gehecht of open geweest tegenover mijn familie. Iedereen is zo simpel, sommigen zelfs een beetje asociaal. Al moet ik er geen erg in hebben want ze geven mij toch geen aandacht.

Volgens mijn oma ben ik een klein verwend nestje, die tussen het luxe leven als advocaat alleen maar verwender wordt en wat oma zegt moet natuurlijk waar zijn. Alleen maar omdat ik een groter woning heb, wat ik met puur toeval te leen heb gekregen van meneer Hendriksen. Overdreven groot is het flatje niet maar het is groter dan hun woning die ze met z'n tweeën moeten delen.

‘Mevrouw Dijker, ik heb zojuist het document naar Meneer Hendriksen gestuurd en zal vanmiddag melden dat u een gesprek met hem wilt.’

‘Vanmiddag?’ Vraag ik op een sacherijnige toon.

‘Ja vanmiddag.’

‘Je doet het nu! Zoals je misschien al hebt begrepen wil ik dat je alles direct doet als je verder niks te doen hebt.’

‘Maar mevrouw ik heb nog...’ Voordat ze iets kan zeggen praat ik door haar heen. Dit is namelijk een gewoonte voor mij geworden.

‘Ik weet zeker dat jij niks te doen hebt, omdat ik jou altijd moet vertellen wat jij moet doen. Dus hou op met het uitwerken van opdrachten en rondt er één voor de verandering een keer zelfstandig af.’

Voordat ze iets terug kan zeggen, hang ik op met een diepe zucht vol irritaties. Ik weet dat ik niet zo streng tegen haar moet zijn, maar het gaat al twee weken zo.

Ze is heel moeilijk om mee te werken. Tina had altijd meteen door als ik haar een opdracht gaf, ik wil dat ze die zo snel mogelijk afhandelt. Ik heb geen tijd om Christina te moeten helpen met werk. Tijd is geld.

Ik vind het niet moeilijk om afscheid te nemen maar zoals ik nu Christina aan het werk zie, mis ik Tina

enorm. Pas nu waardeer ik al het harde werk dat ze leverde en haar inzet.

Het is ook fijn dat ik iemand had waarop ik kon rekenen. Vanaf het begin heb ik het gevoel dat Christina niet te vertrouwen is. Misschien komt dit door haar leeftijd. Ze is een stuk jonger en een stuk minder ervaren, vergeleken met Tina.

Aan: c.veer@advocatenbureauhetrecht.nl

Van: directeur@advocatenbureauhetrecht.nl

Onderwerp: verplaatste vergadering

Datum: 22-11-2017   **Tijd:** 13:47

Beste Christina ,

Zou jij aan mevrouw Dijker kunnen mededelen dat de vergadering van 16.00 is verplaatst naar 14.30? ze moet er op tijd zijn want we hebben een gast.

Met vriendelijke groet,

Hendriksen - Directeur
Advocaten bureau het Recht.

Aan: directeur@advocatenbureauhetrecht.nl

Van: c.veer@advocatenbureauhetrecht.nl

Onderwerp: Re. verplaatste vergadering

Datum: 22-11-2017   **Tijd:** 13:49

Beste meneer Hendriksen,

Zou u het haar kunnen mailen? Ik ben druk bezig.

Met vriendelijke groet,

Christina Veer
Secretaresse
Advocatenbureau het Recht

Aan: e.dijker@advocatenbureauhetrecht.nl
Van: directeur @advocatenbureauhetrecht.nl
Onderwerp: nieuwe vergadering tijd
Datum: 14-11-2017   **Tijd:** 13:54

Geachte mevrouw Dijker,

De vergadering van vandaag om 16.00 wordt verplaatst naar 14.30. Wees er op tijd bij want we hebben een gast.

Met vriendelijke groet,

Hendriksen - Directeur
Advocaten bureau het Recht.

Het is alweer twee uur! Ik heb nog maar een half uur de tijd om me voor te bereiden voor een vergadering. Het is voor mij een belangrijke vergadering want ik moet gaan presenteren. Het is niet de eerste keer dat ik moet gaan presenteren en eigenlijk ben ik niet zo bang voor de presentatie zelf. Toch ben ik zenuwachtig. Ik moet het hebben over onze voortgang percentages van dit jaar. Wat er juist wel of niet veranderd moet worden aan het Advocatenbureau het Recht. Het is een spannend moment.